

ENTREVISTA

Ana Tiana, pintora i membre del col·lectiu d'artistes +d3

"L'artista no és un ermità. Amb els tallers oberts podem establir un diàleg amb la gent"

Sarrià és un barri tradicionalment artístic.

Així ho demostra el nombre d'artistes visuals que hi ha. Fa tres anys que organitzen unes jornades de portes obertes per mostrar la seva obra.

Ana Tiana ha estat l'ànima d'aquesta iniciativa

Núria Mahamud

Les jornades de tallers oberts compleixen el seu tercer any. Com va néixer aquest projecte d'un col·lectiu, l'artístic, tradicionalment tan individualista?

L'art ara és molt institucional i està perdent el seu bressol: els artistes que el fan dia a dia. Ens trobem en una civilització d'usar i llençar, ja no existeix el gran artista, i l'artesà-artista no té sortides. Jo vaig formar un grup de gent per potenciar la pintura i em vaig trobar amb més artistes interessats a posar a l'abast del públic el que feien.

Per comunicar-se amb la gent d'una manera més propera?

Sí. Tenim la imatge de l'artista com un ermità, però el que vol és comunicar-se a través de la seva obra, obrint els tallers, establint punts de diàleg amb la gent. I això significa dinamitzar la cultura a Sarrià-Sant Gervasi. El Districte ens ajuda habilitant un punt

d'informació i fent un dossier dels artistes. Hem començat amb una ruta pel nucli antic, al voltant de Major de Sarrià, perquè sigui més fàcil de seguir. **Són converses entorn de l'art, m'imagino...**

A vegades compartim històries molt íntimes amb els espectadors. T'expliquen que pinten, però t'ho diuen amb una mica de vergonya. Són unes trobades molt sinceres, de persona a persona. I t'adones que s'ha de potenciar aquesta inquietud, bé organitzant exposicions o actes que apropin l'art al públic.

Es comença a pintar com una necessitat interior?

En el meu cas no sé si va ser una fugida o una manera d'inventar-me un món propi. La meua pintura és molt iconogràfica, té molts símbols que es repeteixen constantment. Quan començava era més figurativa, pintava paisatges urbans en l'època dels Jocs Olímpics, especialment parets mitgeres d'edificis enderrocats. Em feia llàstima veure com es perdia part de la nostra identitat de ciutat. Després vaig retratar la ciutat des del Tibidabo al mar i en la perspectiva contrària, del mar al Tibidabo. Durant dos anys

Ana Tiana en el seu estudi, ubicat en una aula d'una vella escola de Sarrià.

vaig pintar llibres i ara sóc més abstracta. Evito copiar-me a mi mateixa. El que realment m'interessa és transmetre allò que hi ha entre l'espectador i l'objecte.

"M'interessa transmetre allò que hi ha entre l'objecte i l'espectador"

Els tallers oberts van ser només un primer pas? Hi ha més propostes artístiques per dinamitzar Sarrià?

Amb els artistes Jordi Estivill i Rens, hem creat enguany l'associació +d3 per fer tota una sèrie d'activitats durant l'any. Al desembre vam fer Regalart, a l'Espai Cultural Pere Pruna, una petita fira on hem venut obres de petit format a preus assequibles (de 30 a 200 euros); fa uns mesos vam organitzar una exposició amb motiu de l'Any del Llibre, on totes les obres tenien a veure amb la lectura i fins i tot n'hi havia una que convidava el públic a escriure per fer un llibre col·lectiu, i el

3 de juny fem les terceres jornades de tallers oberts, amb la col·laboració del Districte i l'escola Eina.

Una forma diferent d'exposar fora del circuit de galeries...

Ens agradaria tenir un centre d'exposicions més concorregut que l'Espai Pere Pruna i al barri de Sarrià. Ens han comentat des del Districte que hi ha una sèrie d'equipaments als quals s'ha de donar destinació i, de moment, no perdem la moral.

Entrar en una galeria sembla com entrar en un santuari... Imposa respecte.

Hi entren quatre gats, és cert. No estem educant la gent perquè s'apropi a l'art. Des de l'escola s'hauria de fomentar més les visites als museus.

Una visió molt pessimista.

Vaig tenir una etapa en què pintava amb tons molt foscos. Però crec que ara hi ha un renaixement de l'art. La gent volem tenir temps per llegir o entrar en un museu. Els artistes que comencen ara ho tenen difícil, però hem de pensar que els necessitem, que igual que nosaltres hem begut d'altres fonts artístiques ells formen part de la cultura actual.